

SNORREN DOOR TOSCANE

Viva la Vespa!

Zonnebril op, een elegante outfit aan en gas geven! Een Vespa is niet zomaar een brommer, het is vrijheid op z'n Italiaans. Slingeren over de bochtige wegen van Toscane, en genieten met alle zintuigen.

Tekst: Annick Vanderlinden. Foto's: Karl Bruninx.

Een stralend blauwe hemel en een warme lentezon lachen ons oogverblindend toe als we uit het vliegtuig stappen. Per taxi worden we naar ons logeeradres gebracht, wat een luxe! In de late namiddag arriveren we even buiten het populaire middeleeuwse stadje San Gimignano, in het luxueuze hotel Relais La Cappuccina - ons uitgangspunt voor de vier routes die we voorzien hebben. Op het zonovergoten terras met zicht op San Gimignano én het zwembad, zit Vespa-verhuurder Jean Devos ons op te wachten. Naast hem staan drie fonkelnieuwe Vespa's en een fles Italiaanse witte wijn. Zo hebben we het graag!

Een scooter met een wespentaille

Omdat Jean weet dat ik nog nooit op een Vespa gereden heb, krijg ik minder paardenkracht toebedeeld en heeft hij voor mijn twee medereizigers een zwaarder model (125 cc) voorzien. "Beginners vertrouw ik liever een 50 cc-model toe", lacht hij breed. Jean blijkt een spraakwaterval met een boeiend verleden te zijn. De Belg leerde zijn vrouw Roberta kennen in Zanzibar, waar hij een hotel uitbaatte. In 2003 besloot hij zich met z'n gezin te vestigen in Italië, van waaruit hij rondritten per Vespa aanbiedt. Met succes, want Jean heeft momenteel zo'n 65 Vespa's in verhuur. Na meer dan zestig jaar blijkt dit typisch Italiaanse vervoermiddel nog even populair!

Groot is mijn opluchting als ik hoor dat er geen versnellingen op mijn model Vespa zijn. Ik hoef dus geen uren te oefenen voor ik Toscane kan gaan verkennen. Tijd om een proefrit te maken. Als een klein meisje aai ik m'n nieuwe troeteldier; hét toonbeeld van Italiaanse elegantie en genoemd naar het Italiaanse woord voor 'wesp' omwille van zijn slanke taille en zijn snorrend geluid. Omdat ik het gewend ben als duozitster mee te rijden, vind ik het best spannend om het stuur deze keer zelf in handen te hebben. Algauw blijkt dat je alleen een stel goede reflexen nodig hebt, want het kleinste kind kan met een Vespa rijden. >

“
Wat is er Italiaanser dan
op een Vespa door het
Toscaanse landschap te
cruisen met wapperende
haren? Hier geldt maar één
regel: *festina lente*. Haast
je langzaam...
”

Samen poseren in een heerlijke
bloemenweide vlak bij San Gimignano

Het idyllische stadje Volterra

Even de benen strekken en genieten van een
panoramisch uitzicht in Colle di Val d'Elsa

Slingeren naar Volterra

De volgende ochtend trekken we de fluwelen gordijnen van onze chique hotelkamer open. We besluiten ons de eerste dag te wagen aan de Etruskische tour die ook de kortste is, zestig kilometer. Vertrekpunt is steeds San Gimignano van waar we de volgende dagen vier lusvormige tochten maken, langs bochtige wegen en pittoreske dorpjes met de verplichte cipressen die de glooiende heuvels omzomen.

We vertrekken vanaf de Piazza Martiri di Montemaggio richting Volterra onder het toezien van een waterzonnepaneel. Al snel laten we de gezellige drukte van het stadje achter ons en slingeren door het adembenemende landschap. We hebben nog geen wijn op, maar slingeren moet om de talloze curves en bochtjes feilloos te nemen. Voorlopig rijd ik dus niet de volle 80 kilometer per uur die mijn stalen beestje best wel aankan. Ik werp af en toe steelse blikken op de prachtige omgeving met cipressen en zonnebloemen, maar ik ben nog niet echt ontspannen op mijn gloednieuwe Vespa.

Na dertig kilometer gaat dat al een pak beter. We komen aan in Volterra. Het is aan te raden je Vespa steeds op de hiervoor voorziene parkeerplaatsen achter te laten, anders riskeer je zonder pardon een boete van de plaatselijke *carabinieri*. Volterra is een oude stad, boordevol kunst en geschiedenis, op 550 meter hoogte met hellende straten, die belegd zijn met grote plavuizen. We bezoeken er het Teatro Romano, waar we te weten komen dat de acteurs steeds mannen waren; pas vanaf de 19de eeuw werden vrouwen toegelaten! In mijn eer gekrenkt werp ik nog nauwelijks een blik op de Romeinse baden die achter het toneel liggen. Ik weiger daarna ook nog maar één stap te verzetten, want mijn maag gromt en we besluiten om ons op een terras neer te vlijen en bestellen een zalig gevulde hartige pannenkoek met een karafje witte Toscaanse wijn. >

“
Aan een zonovergoten terras met zicht op San Gimignano staan fonkelnieuwe Vespa's én een fles Italiaanse witte wijn voor ons klaar. Zo hebben we het graag

”

Een kereltje verjaagt vol overgave de duiven op de Piazza del Campo in Siena

Een perfecte cappuccino, met heerlijk schuimkraagje

Snacken doe je hier ook op Italiaanse wijze: met een stevige pizzapunt!

Een pril echtpaar op de Piazza del Campo. Italianen? Nee, Nederlanders!

Een van de vele Italiaanse klassiekers

Een terrasje in Castellina: zon, een goed glas witte wijn... Dit is la dolce vita!

“ Eten is een essentieel onderdeel van het leven in Italië, en geen eten zonder wijn. We genieten van een overheerlijke carpaccio en pasta met pomodori

”

Piazza's en palazzi

De Piazza dei Priori is een van de mooiste Toscaanse pleinen van nu, mede dankzij de paleizen die het pleintje omzomen. Zoals het Palazzo Pretorio met de Torre del Podestà, die je kunt beklimmen met als beloning een mooi zicht over de stad en het landschap. We wandelen wat door de charmante straten met talloze winkeltjes waar ze lampen en vazen verkopen van albast dat gewonnen wordt in de omgeving van Volterra. Genoeg cultuur, besluiten we al snel - wij willen weer op onze Vespa. Op de terugweg naar San Gimignano glijden auto's langs ons voorbij. Voor geen geld ter wereld zou ik nu willen ruilen; mijn kleine bolide snort lustig door het groene heuvelslandschap en tientallen geuren komen op me af. Alsof je alle potjes met specerijen beetje bij beetje openmaakt. In San Gimignano wemelt het van de toeristen. Eten is een essentieel onderdeel van het leven in Italië, en geen eten zonder wijn. We genieten van een overheerlijke carpaccio en pasta met pomodori als hoofdgerecht. Twee uurtjes later kruipen we voldaan onder het dons en dromen van slingerende wegen door het perfecte Toscaanse landschap. Het lijkt alsof ik die nacht nog op mijn snorrende Vespa doorbreng...

Smullen van gebak en van Siena

De volgende dag worden we wakker van de regen die tegen de ramen tikt. Donderwolken! We wachten even af en besluiten na een uitgebreid ontbijt richting Colle di Val d'Elsa te rijden, de kristalplek bij uitstek. We slagen er toch in even te verdwalen, ondanks de kaart die Jean ons gaf, en pas tegen de middag parkeren we onze Vespa's onder aan de stadsmuren. Op vrijdag is het marktdag en dan komen de Toscanen er van heinde en verre naartoe om hun inkopen te doen. Achteraf kun je dan de klim naar het historische centrum maken, wat beslist de moeite waard is. We beslui- >

Dit Italiaanse koppel is duidelijk fan van Prada. Ze poseren hier voor de kathedraal van Siena.

Neem als souvenir een paar Toscaanse specialiteiten mee. Een leuke 'appetizer' voor de thuisblijvers.

Nergens is het ijs zo lekker als bij Di Piazza aan de Piazza del Duomo in Siena

ten ons even op te warmen en stappen de kleine patisserie 'Mario Barone' binnen. Die blijkt al verschillende keren uitgeroepen geweest tot beste patissier en gulzig storten we ons op de volmaakte bavarois, een taartje met limoen en bosvruchten en een chocolademousse met kastanje. De eigenaar en zijn medewerksters laten zich gewillig fotograferen met allerhande lekkernijen uit de winkel. Specialiteit zijn de befaamde cantucci, harde koekjes, niet te versmaden bij een glaasje vin santo.

Nog nagenietend brengen we een bezoek aan het boeiende kristalmuseum en rond half drie stappen we weer op de Vespa. We overleggen even - als je zo reist, kun je gerust eens van de uitgestippelde route afwijken - en besluiten Monteriggione later op de avond te bezoeken. We rijden rechtstreeks naar het wondermooie Siena. Deze stad is gebouwd op drie heuvels en blijkt een van de best bewaarde middeleeuwse steden van Italië. We parkeren buiten de stad en vinden al snel de prachtige Piazza del Campo, het plein dat de vorm van een schelp heeft en waar de drie heuvels in een dal samenkomen.

Op het terras van L'Osteria del Bigelli bestellen we een glaasje spumante. We slaan een bonte mengeling gade van Italianen mét obligate zonnebril en massa's toeristen en zijn getuige van een huwelijk van een romantisch koppeltje... uit Nederland. Kinderen rennen krijsend en joelend achter de honderden duiven aan die het plein bevolken en die restjes van ijs hoorntjes oppikken. Honderden fototoestellen worden bovengehaald.

Gelati per favore

Alweer kunnen we het lekkers niet weerstaan en we kopen ons allereerste Italiaanse ijsje, in de bekende gelateria Di Piazza bij de Duomo. Al likkend en slurpend volgen we een Italiaans koppel volledig in het zwart gekleed (Prada!) naar de immense Duomo Santa Maria Assunta, gelegen op de hoogste plek van Siena. De kathedraal met z'n groen-witgestreepte voorgevel is het resultaat van meer dan een eeuw bouwgeschiedenis. Even daarna wurmen we ons een weg door de hoofdstraat, de Via Banchi di Sopra, en bekijken >

“
De prachtige dorpjes,
de unieke landschappen
en het heerlijke eten;
dit is genieten met al
je zintuigen!
”

Always in style, ook op de Vespa!

Hotel Relais La Cappuccina in San Gimignano

Slingerend doorheen het Toscaanse landschap

gulzig de talloze etalages. Voor een shopaholic een waar paradijs, maar je moet wel voldoende tijd uittrekken. Op onze terugtocht lassen we na drie kwartier een stop in in Monteriggioni. Het stadje ligt te midden van velden en bosrijke heuvels en geeft ons meteen een wauw-gevoel. Piepklein, met 570 meter robuuste omwallingen en enkele goede restaurantjes. We hebben geluk dat we nog drie plaatsjes in het overvolle restaurant Il Pozzo vinden, waar het naar truffels en wild ruikt. Mijn partner en ik smullen van de vers gevulde pasta met eigenbereid gehakt en truffel en fotograaf Karl neemt de pikante spaghetti. De perfect opgeleide obers brengen ons vervolgens tweemaal de everzwijnragout en éénmaal gegrild everzwijn begeleid door een perfecte rode wijn. Uiterst voldaan en een beetje tipsy vatten we de terugtocht aan in het donker, wat een bijzondere ervaring blijkt. Dit is genieten met al je zintuigen... Een pluim voor de wegebouwers in Toscane, want wat zou motorrijden zijn zonder bochtenparcours? Het ritme van Toscane is mijn ritme geworden, ik zal moeite hebben om, weer terug in België, me aan te passen aan onze rechte, saaie autosnelwegen.

Praktisch

Je kunt bij Pegase de Luxe Vespatour in Toscane boeken vanaf € 625 per persoon. Inbegrepen zijn dan: 5 overnachtingen op basis van kamer met ontbijt in Relais La Cappuccina****, de huur van een deluxe Vespa, helm en een onbeperkt aantal kilometers. Het hotel in art-nouveaustijl ligt op enkele kilometers van het centrum van San Gimignano, waar ook alle Vespa-tours starten en aankomen. Het vrijblijvende programma omvat 4 lussen: Etruskische tour (60 km), Chianti Classico tour (121 km), Montagnola tour (100 km) en de Montespertoli tour (72 km).

Meer info over de Vespa-tour in het Pegase zomerreisboek 2008 op pagina 288-289 of via je reisagent, www.pegase.be

Lekkere haltes onderweg

• **In San Gimignano:** Trattoria Chiribiri, P.zza della Madonna 1. Piepklein restaurantje met maar tien tafeltjes, reservatie aan te raden. Goede keuken en niet duur.

Ristorante Il Pino, Via Cellolese 8/10.

• **In Colle di Val d'Elsa:** Pasticceria gelateria Mario Barone, Via G. del Secco 32. Heerlijke gebakjes, taarten, vers ijs van eigen bereiding.

• **In Siena:** L'Osteria del Bigelli, Il Campo 60. Voor de perfecte spumante.

Gelateria Brivido, Via dei Pellegrini 1. Vijftig cent voor een bolletje artisanaal bereid ijs.

• **In Monteriggioni:** Ristorante Il Pozzo, Piazza Roma 2. Reserveren noodzakelijk. Klassieke Italiaanse gerechten op perfecte wijze bereid. Indrukwekkende wijnkaart.